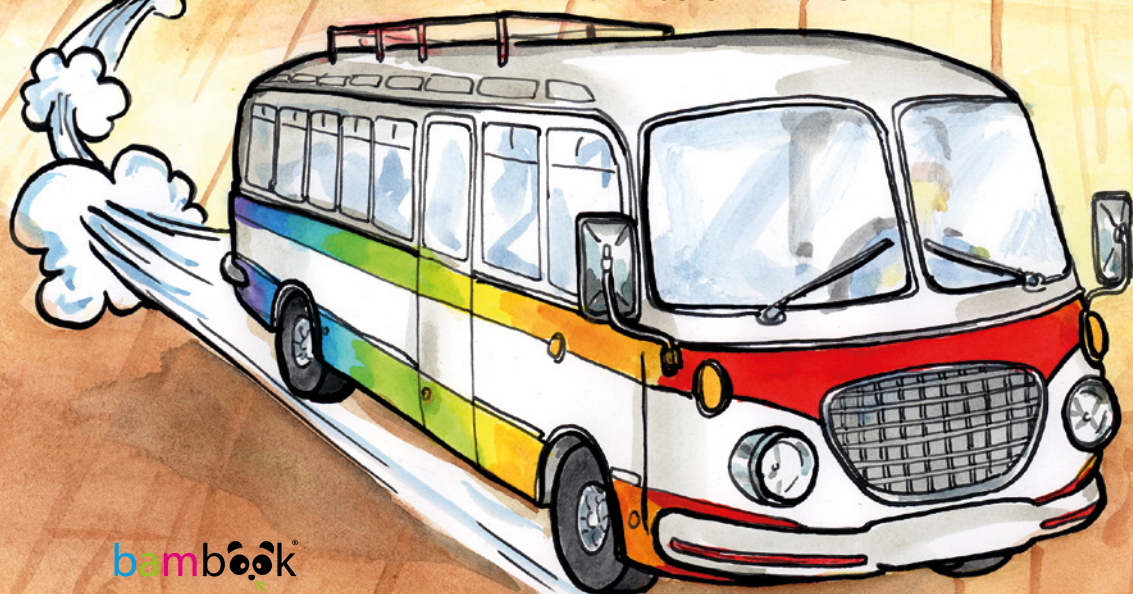

JEDEME NA VÝLET DO KNÍŽKY

Magický autobus

Marek Hladký, Jitka Hladká
Ilustrace Nela Korbelová

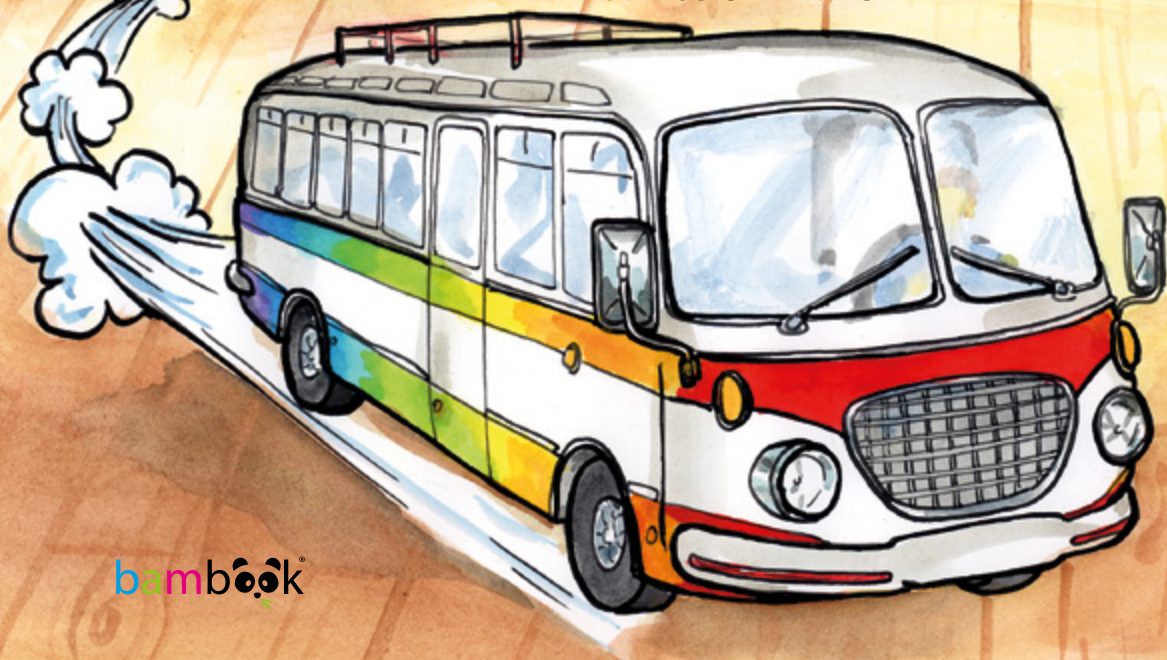

bambôok®

JEDEME NA VÝLET DO KNÍŽKY

Magický autobus

Marek Hladký, Jitka Hladká
Ilustrace Nela Korbelová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Marek Hladký, Jitka Hladká

JEDEME NA VÝLET DO KNÍŽKY

Magický autobus

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 6651. publikaci

Ilustrace Nela Korbelová

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2017

Vytisklo TISK CENTRUM, s.r.o., Moravany

© Grada Publishing, a.s., 2017

Marek Hladký, Jitka Hladká © DILIA, 2017

Cover Illustration © Nela Korbelová

ISBN 978-80-271-9880-1 (ePub)

ISBN 978-80-271-9879-5 (pdf)

ISBN 978-80-271-0322-5 (print)

Obsah

Předmluva	7
Knihovna	9
Magický autobus	13
Náš Václav	17
Knihy v ohrožení	21
Přiznání	25
Šotci Překlípek a Šmodrchálek	29
O tom velkém pohlazení	33
Velké sliby	37
Cesta do Říše snů	41
Říše snů	45
Sny paní knihovnice	49
Mezi světy	53
Velký úklid	57
Výlet do nakladatelství	61
Kouzelná redakce	65
Opět v knihovně	69

Předmluva

Moji milí,

možná už jsou mezi vámi čtenáři, kteří vědí, že Aurélie, její bráška Lojzíček, já a můj magický autobus máme za sebou spoustu dobrodružství, která najdete na stránkách knihy *Magický autobus*. A jestli naše dobrodružství neznáte, určitě si je přečtete! Knížka, kterou jste právě otevřeli, není jen vyprávěním o tom, co všechno se nám na našich cestách přihodilo, ale funguje také jako jízdenka do Říše snů! Tak prosím, nastupovat – Václavův magický autobus opět vyráží...

Václav Kopta

Knihovna

Relinka s Lojzíčkem seděli v knihovně a listovali si novými knížkami, které právě vyšly.

Oba sourozenci sem chodí moc rádi. A chodí sem často. Lojzíček, čerstvý prvňák, si tady v nádherných knížkách přelouskává své první věty. Relinka je o něco starší a vybírá si tady knížky, které si přečte v klidu doma.

Relinka i Lojzíček milují vůni knih, která se line každou knihovnou a každičkým knihkupectvím. Relinka vždycky přemýšlela, kolik příběhů se v těch knihách ukrývá. Kolik postav v nich tichounce žije a prožívá svá fantastická dobrodružství.

Reli i její bráška Lojzíček už moc dobře vědí, že kromě našeho světa existuje i Říše snů. Říše, do které se dá tak snadno dostat.

Ale pozor! Do Říše snů doputuje jen málo lidí. Přitom do ní může vstoupit každý. Úplně každý! A kdy? Přece teď hned!

Má to ale háček. Jen málokdo ví, jak se do Říše snů dostat. Mnoho dětí netuší, že je potřeba věřit. A netuší to ani jejich rodiče. Stačí si však jen vzpomenout!

Co bylo dřív tak běžné, se však pomalu vytratilo. Dřív rodiče ukazovali dětem, jak se do Říše snů dostat a jak je důležité na ni nikdy nezapomenout.

Čas ale pomalu mění náš svět. Naštěstí stále víc dětí i dospělých začíná do Říše snů znovu cestovat. Znovu se mezi námi objevují šťastní lidé! A je jich čím dál víc. Musíte se jen pozorně dívat.

Jedním z prvních, kdo si na Říši snů vzpomněl a uvěřil v ni, je i Relinčin a Lojzíčkův nový kamarád. Vůbec nevdává, že už je dávno dospělý. Je to známý herec. Díky Říši snů si začal plnit tolik svých přání! A protože ve svých snech nikdy nemyslí jen na sebe, ale chce rozdávat radost ostatním, znají ho všechny děti i jejich rodiče. Jmenuje se Václav Kopta!

Magický autobus

To bylo tak...

Relinka s Lojzíčkem sedí v knihovně a prohlížejí si nové knížky. Těší se z nich a stále si nemohou vybrat, které si dnes vypůjčí.

První si TOHO všimla Reli. Jemně se dotkla ruky svého brášky, který si právě prohlížel krásně ilustrovanou knížku o autech. Marně v ní hledal ten JEJICH autobus. Magický autobus, kterým se dá jet do Říše snů. Když Lojzíček ucítil dotek své sestry, zpozorněl.

Přesně takhle se ho Reli dotkla vždycky, když zahlédla magický autobus. A nebylo tomu jinak ani teď! Opravdu!

Jen člověk, který už někdy kouzelný autobus viděl, dokázal zahlédnout ten malý model autobusu, který uháněl po podlaze knihovny a vyhýbal se nohám dospělých i nožkám dětí, aby do nich nevrátil.

Lojzíček vypísknul radostí!

„Magický autobus je tady! Další dobrodružství začíná!“

„Pšššt!“ napomenula ho sestra. „Jste v knihovně!“

„Ano, tiše, jsme v knihovně,“ ozvalo se káravě od pultíku, kde se vydávají knížky. To byla paní knihovnice Orličková. Oči jí mírně šilhaly, a tak se stávalo, že se často přepsala a dělala zmatek ve vypůjčených knihách. Lojzíček i Reli o ní už několikrát mluvili a pokaždé se shodli, že právě ona by nejvíc ze všech potřebovala navštívit Říši snů. Nervózní, podrážděná a popletená. Taková byla knihovnice Orličková.

Lojzíček se chvěl nedočkavostí.

„Kdo ho řídí? Myslíš, že je to Václav?“

Reli přikývla.

„Vždyť je jediný, kdo umí řídit magický autobus. Teda kromě nás,“ usmála se na brášku.

Oba ve stejnou chvíli zavřeli oči. A v té vteřině snění jim ve vzpomínkách proběhly všechny příběhy, které v Říši snů se svým kamarádem Václavem prožili. A že jich bylo!

+

Když oba zase oči otevřeli, zavýskli radostí, až se ozvalo zasyčení knihovnice Orličkové.

Vedle nich totiž seděl jejich nejlepší kamarád a řidič magického autobusu. Tím, jak už víme, nebyl nikdo jiný než herec Václav Kopta.

Náš Václav

„Pane Kopto, pane Kopto, co vy tady?“ ozval se nepříjemný hlas knihovnice Orličkové. Václav až nadskočil, jak se lekl.

Knihovnice paní Orličková na Václava nechápavě zírala.

„Takový slavný herec, jak jste mezi nás přišel? Já vás neviděla přicházet!“

Paní Orličková si herce Václava Koptu podezíravě prohlédla.

„Jste to vůbec vy?“

„Samozřejmě, jsem to já,“ snažil se Václav co nejdříve té neodbytné paní zbavit. Vždyť přece právě přijel magickým autobusem za Relinkou a Lojzíčkem. Tolik s nimi chtěl mluvit, a do toho tahle paní!

„Potřebuju pomoct,“ naklonil se Václav k Relince.

„Co se stalo?“ pohlédla na něj dívka.

Václav se tajemně rozhlédl po knihovně.

„Jsou všechny knížky v pořádku?“

„Asi ano,“ odvětila Reli.

„Asi, nebo určitě?“ zeptal se Václav.

„No asi určitě,“ pokrčila rameny Reli.

„A co se s knihami mělo stát?“ zajímal se hned Lojzíček.

Václav se tajemně rozhlédl okolo a přisedl si blíž k dětem.

„Víte přece, že rád čtu knihy.“

„Ano, pohádky o autobusech! Všichni vědí, že je máš rád,“ zaradoval se Lojzíček.

Václav si jen přiložil prst k ústům.

Lojzíček hned pochopil.

„Já vím, jsme v knihovně, tady se šeptá.“

Lojzíček měl pravdu. V každé knihovně se opravdu šeptá. A nejen v knihovnách. Nahlas by se nemělo mluvit ani v knihkupectví. Tam všude jsou lidé, kteří si chtějí v klidu číst krásné příběhy ukryté v knihách.

Všichni, kteří čtou knihy, se ocitají na cestě do Říše snů. Někteří čtenáři se v ní dokonce i ocitnou. Ale to bez ticha a soustředění nejde. Proto se v knihovnách

a knihkupectvích nesmí křičet. Ani mluvit nahlas.
Může se jen šeptat.

Václav se naklonil k dětem, ale to už u něj stála paní Orlíčková. Lehce na Václava zašilhala a usmála se.

„Mohl byste se mi podepsat?“

Václav se otočil na Reli.

„To se jí nezbavíme?“

„Jak? Ona je knihovnice a my jsme v knihovně,“
zašeptala Aurélie.

Václav se tedy kysele usmál a rychle podepsal
památňiček paní Orlíčkové.

Ta jen zasněně vydechla, zašilhala na svého
oblíbeného herce a posadila se
za stůl.

